

פרצה בקלאיר, לא רחוק מסלונקי, גרוד החמידים, אשר בראשם עמד המפקד מוסטפה, נפזר לכל רוח, ושבעה אנשים ממנו הוכחו.

המצריים הצעירים

סיעת „המצריים הצעירים“ חוציאה קול-קורא לכל חבריה, כי היא מזמינה אותם לכנסיה השנייה שתתאסף בקיץ הזה בג'נבה, בשווייץ. מלבד המצריים, הוזמנו גם ארפיים רבים וידועים שהראו בזמנים שונים את אהדתם למצרים הערבית. מטרת המצריים הצעירים היא להשיב למצרים את חפשתה הגמורה ולהשיג לתושביה חשמה אמיתית.

בפרם המבולבלה

הידיעות המפרטות האחרונות שבאו ממחנה החלוצים הרוסים לפטרבורג מציירות לעינינו את המאורעות האחרונים בארץ המסכנה הזאת.

חלוצי הצבא הרוסי נכנסו אל העיר תבריו בצידה רבה ובמקלעים עוד יתר רבים, הפרסים הנאמנים למלך נסוגו אחור ויעלמו.

כשבאו גרודי הרוסים לפני העיר מרנד לא מצאו כל התנגדות; אדרבה, פחת העיר שלח לקראתם מלאכות בברכת ברוך הבא, ובכל זאת בקש הפחה מהרוסים לבלתי יוסיפו דרכם הלאה, מפני שהעם עלול להתרגש מכניסת הרוסים חפתאמית. שר הצבא סרנסקי לא השיב דבר, אך עשה דרכו הלאה.

אומרים, כי השח מנה את דודו נאיל לראש הזורה הפרסית, על מקום מושיר אלשלטנה. נאיל ידוע בעריצותו ובמשמרותו, ואם תתאמת ידיעה זו, אין תקוה להשבת השלום על מכונו, ובאמת צירי רוסיה ואנגליה הודיעו כי לא יסכימו למנויו.

הזורה הרוסית

פטרבורג: לרגלי מאונו של הצר ניקולאי לקבל את החלטת הדומה ומועצת הממשלה להעמיד פקירות עליונה לעניני הימיה, באה זורתו של סטולפיין בין המצרים. אמנם, החלטת הדומה לא באה, אלא בהסכמתו הקודמת של הצר. אולם, בימי מחלתו של סטולפיין הצליחו המשמרים להראות להצר כי החלטה כזאת עלולה אך להמעיט את כחו של הצר וזכויותיו, לכן שלח הצר פקודה לבטל את החלטה האמורה.

מיד, לכשנודע הדבר לסטולפיין, שלח את התפטרותו להצר. הצר לא אבה לקבלנה, הכל נוטים להאמין כי האלוף ויטה הוא שערור נגד סטולפיין את התנגדותו של הצר.

לופוחין

פטרבורג: החל פה, בזורת הפנים, המשפט נגד ראש המשטרה לופוחין (המקושר מאד לענין היהודי אוזוב-המערכת).

רוסיה וסין

פקין: נחתמה פה אמנה חדשה בין רוסיה וסין בנוגע למסלת הברזל המנג'ורית ובנוגע לפקירות הערים המנג'וריות, לפי אמנה זו מכירה רוסיה את שלטונה הגבוה של סין על חבל מנג'וריה הצפונית, אולם פקירות מסילת-הברזל תהיה משותפת לרוסים ולסינים, ובחרבין בירת מנג'וריה, תהיינה שתי עיריות— האחת רוסית והשנית סינית.

האמור הכללי בפרין

פרין: עשרת אלפים פקידים מכתיו-הדאר ומכתי התלגרף התאספו לאספה סוערה ויחלישו להחל שנית את האמור שהפסיקו לפני שני חדשים, הממשלה אחזה באמצעים הנחוצים, למנע אי-סדרים

חדשות אחרונות

המשמרים בתורקיה

כתבו של ה„תן“ בקושטא תלגרם לעתונו לאמר: רוב העם בקושטא, כמו מתחרט על השנויים שבאו בארמון חמלך. כי אמנם; הרבה מאד מהעם חיו על חשבון ה„יילדיו“ או התפרנסו ממנו. המשמרים משתמשים, כמובן, במצב חרוחות הזה להגביר את פעולתם נגד החשמה, אלפי איש נספחו למחנות המשמרים. גם התייה של אנשי-הצבא, אשר השתמשו במהפכה האחרונה, אינה לרצון להמון העם, הרוב הנדול של התושבים בקושטא מרגיש רגשות חמלה ל„אמללים“ האלה, אשר אנשים רעים הוליכו אותם שולל.

לא יאומן!

לפי ידיעות שפרסמו הרבה מעתוני ארפה, שבה הממשלה לבקר קשה את העתונות הקושטאית. אסור לכל עתון, איזה שיהיה, לפרסם ידיעה שאיננה נכונה (מאיפה יוכל לדעת העתון, אם נכונה הידיעה או לא— לא נאמר). אסור לעתונים לדבר ויהי מה אדות הזורה, אדות הצבא ואדות המעשים בעדנה. הבקרת הושבה למכונה בכל תקפה. משרד ה„עוסמנלי“ נסגר, מפני שנרפסו בעתון הזה פרטים רבים יתר מדי אדות טבח הארמנים. עוד שני עתונים נסגרו.

פקודה

יצאה פקודה רשמית להכריח את הנשים התורקיות לצאת ברחובות רק בצעיף על פניהן.

זורת חילמי-פשה

בזורתו החדשה של חילמי-פשה נכנסו הפעם שלשה סנטורים ושלושה מורשים, זו היא הפעם הראשונה שהעם תופס כל כך מקום, בזורה, על ידי מורשים. חילמי פשה, ראש הזורה, וסאחי-בסולה אפנדי, שיח-האסלאם סרו להשער העליון, כדי לקחת בידיהם את מוסרות הממשלה, אולם, הפעם באו להשער-העליון לא על סוסים, כמו לפני, כי אם בעגלות פשוטות. אכן, רעיון החשמה כובש דרכו בתורקיה הלאה.

בת הורה. אחריו תמנה זורה חשמאית לגמרה, ממורשים ומסנטורים, כמו בצרפת ובאנגליה. יש משערים, כי מחמוד שפקת פשה, ראש החיל המקדוני, יקרא בקרוב להיות לזיר גדול.

מעמד המלחמה

מעמד המלחמה, שהכרו בקושטא, מיד אחרי כניסת החיל המקדוני לעיר הבירה, ימשך לפחות עוד חמשה שבועות, מובן מאליו, כי מיום ליום יחלישו את תקף המעמד הקשה הזה.

הטבח בארמנים

הטבח בארמנים לא חדל, מדי יום ביומו הורגים המושלמים מאות ארמנים, ארבעת אלפי החיילים, אשר בכל הגליל, משתתפים גם הם בטבח הנורא הזה. בעדנה עצמה נשחטו ששת אלפים וחמש מאות איש ובשאר המדינה עוד כשלושים אלף נפש.

גם הנכרים סבלו הרבה מהטבח הזה. שני כתי-הספר הצרפתים אשר בעדנה נחרבו כליל; בית-הספר האמריקני בסכנה, ובראשון לחדש מאי נשרפה הכומריה הצרפתית.

תגרה

בימים האלה היתה לגרודי סלונקי תגרה עזה עם גרוד של אנשי-צבא, הנאמנים לעבד-אלחמיד, התגרה הזאת

* *

גם מפתח-תקוה, מחיפה, מטבריה הגויענו
מכתבים קצרים להודיע לנו כי החלה בקורת הצעירים,
פרטים חסרים לנו עדיין, אך בקשנו מכתבינו בכל הארץ,
למסר לנו בדיוק את פרטי המעשה החשוב והחדש הזה
בחיינו, וכמו כן את שמות הקרואים לצבא.

* *

לפי הידיעות ששאבנו ממקור נאמן, תחל הבקרת
בירושלם, השבוע הזה, מספר הבחורים שילכו בצבא יהיה
גדול בערך. נקוה כי הממשלה תדע להביא השנויים
הנצרכים כפקידות הצבא, בכדי שהעבודה בו תהיה אהובה
על כלם, בלי הבדל.

לגרינהוט הנהדר, מדברים יתומינו אך ורק ז'רגוניות נמאסה,
לא בלבד שבכל המחסנים היהודיים, שבכל החנויות היהודיות,
שברבים ממוסדותינו הלאומיים הלשון הז'רגונית היא השולטת
היחידה — אלא, הנה יצא להם, לז'רגוניים, מן בצורת עתונים,
עתונים ספרדים ואשכנזים.

אך גלית הז'רגונית לא ינח, לא ישתק, — האמינו-נא,
ראו: מה גדול, מה נאה הוא, ז'ראו-נא מה עצום העם שעומד
אחריו: חמשים אלף בירושלם, חמשים אלף בשאר הארץ...
הוי דוד דוד! מה תוכל נגדו, אם גם אבנים אין לך?

* *

קבלנו המכתב הבא:

שערוריה בירושלם, בגידה בלאומיותנו ושפתנו: הא'
ש"ש מוציא לאור עתון בוז'רגונית.

איננו בא להגן על הא' ש"ש, שבודאי עשה נבלה
שהוציא בירושלם עתון ז'רגוני מבלי להתחשב עם שאיפותינו
לתחית השפה העברית, חפץ אני רק לשאול את אלה שבהתלחכות
כל כך גדולה קנאו את קנאת שפתנו העלובה, מה יום מיומים?
אם לריב את ריב השפה העברית באתם, מדוע זה התנפלתם
על העתון ה"אשכנזי" ועל העתונים ה"ספרדים", שאחד מהם
מתקים זה כשלשה חדשים, עברתם בשתיקה גמורה כאלו
הז'רגונית הספרדי איננו ז'רגונית, ועל ידו לא תפסיד השפה
העברית כלום? אם אתם חושבים כי מה"אשכנזית" נשקפת
לעברית סכנה יותר גדולה יבואו מספרים ויעירו כי ה"ליברל"

נמכר לע"ע במספר עצום ו"הפרדס" האשכנזי נמכר רק
במאתים! ואם גם יגיע להמספר של ה"ליברל" הלא איננו
נרוע מחברו הספרדי, שבכל אופן יכל למצא לו במזרח הרבה
יותר קוראים.

ומדוע בכ"ו שתקתם בראותכם לא רק את הגליון
הראשון אלא את קיומו שנמשך רבע שנה; ראיתם כי מתחיל
הוא לתפוס מקום חשוב ואף מחאה קלה לא יצאה מפיכם,
וגם "העבריה", שהיא קרניאל מבטיח כי "לא תשתוק
ותשתדל להמית אותו בעודנו באבו" — מדוע זה שתקה ולא
השתדלה להמית את ה"ליברל" טרם שהשתרש כל כך עמוק?
לא, רבותי, לא ככה עומדים על המשמר ולא צדקתם
הפעם שהתנפלתם על "הפרדס", אם עברתם בשתיקה על
ה"ליברל".

גרשון בן-ארי

= עבודת הצבא

קבלנו מחברון את הידיעות המענינות הבאות:
אתמול נעשתה בכאן הבקרת השניה בין אחינו
הספרדים, נתוני תורקיה, על ידי שר-האלף והרבה
משלישיו ופקידיו. הבקרת לא ארכה זמן רב, ורק ששה
צעירים, בני עשרים שנה, יצאו חייבים בעבודת הצבא
ואלה שמותיהם:

ס נ ש ה בן יעקב מני

צ ב י בן יוסף קסמיל

ג ס י ס בן שלום עזרא

י ו ס י בן יחזקאל קמר

ב כ ו ר בן שלמה מורחי

ד ו ר בן רחל לוי

אלה הם החלוצים היהודים הראשונים, וכלם הביעו
שמחתם, בקהל, על אשר נפל כגורלם לצאת אל המחנה
ולהגן, בשם עמם, על ארץ המולדת המשותפת.

ששת חלוצינו אלה יודעים היטב את הלשון הערבית
ואחרים מהם מדברים גם תורקית, העובדה הזאת לא בלבד
משמחת היא מצד עצמה, אלא תועיל לצעירינו אלה בחייהם
העתידים, בצבא.

הן אמנם: האמהות קצת עצובות, ורבות מהן הורידו
כבר דמעות לרוב.

היפלא? לעולם לא עלה ברעת הנשים הטובות האלו
כי בניהן ילכו, באחד הימים, לעבר בצבא לקראת כדורי
האויב, אך גם מרירותם תעבר מהר, כשבניהן יבשרון ממחנה
הצבא, בשורות מעודדות ומרנינות.

הרבה מאד מהפקידים ממאנים ללכת יד ביד עם
הבריהם המאמרים.

העם, בפריז, עומד על יד הממשלה.

הממשלה תגרש מבתי-התלגרף ומבתי-הדאר, בל
חמלה, את כל ראשי המאמרים.

בבית-הנבחרים הודיע שר-המלאכות הצבוריות ברתו,
כי הממשלה לא תכנע בשום אופן בפני הפקידים.

במדינות צרפת האחרות גזמו פקידים רבים להתחבר
לחבריהם, בפריז.

לפי עתונים אחדים, עולה מספר המאמרים לעשרים
אלף, אי-לואת אין המכתבים והעתונים סובלים מהאמור כמעט
בלל, כל בתי-הדאר והתלגרף, כל התחנות של מסלול הברזל
מיושבים בגדודים רבים של אנשי-צבא, החיל ממלא בחריצות
את אשר החסיגו הפקידים.

מאתים ושמונה ושמונים פקידים כבר גורשו, אין ספק, כי
גם הפעם יצאו הפקידים וידיהם על ראשם.

משפט!

קו שטא: ג'באל, כי שהיה פחת העיר עדנה
בשעת הטבח כארמנים, קבל פקודה מהוורה לשוב מיד אל
העיר הזאת ולעמד לפני בית-דין צבא, המאשימים את ג'באל-
בי שידו היתה בטבח הנורא.

גרמניה ואיטליה

ברנדיו: וילהלם-קיסר והמלך ויטוריו-עמנואל
בקרו איש את רעהו על ספינותיהם שעמדו בנמל, שני המושלים
שוחחו באריכות אדות המצב הנוכחי בעולם.

וילהלם-קיסר

מלטה: וילהלם-קיסר, יצא מפה לוינה, משמה ילך
לקרלסרוהה, ומשמה ישוב ברלינה.

אמור

מרסיליה: המלחים של חמש אניות צרפתיות
גדולות וחבריהם, על אניות יתר קטנות, הכריזו אמור וישבתו
מעבודתם, מפני שמנעו מהם יום מנוחה אחד בשבוע.

תבערה

לונדון: בצפון-השפירר פדצה תבערה גדולה,
שהחריבה יער גדול. מאות אנשי-צבא נשלחו לכבות את
האש, אולם עד עתה—זה חמשה ימים—לא הצליחו לכבותה,
משערים שאנשים רעים הציתו את היער בכונה.

נכנעו

בואינוס-אירס: האמור הגדול, שהשתתפו בו יתר
ממאתים אלף איש, נגמר. הפועלים נכנעו ויקבלו את כל
תנאי בעליהם.

יוס=יוס

גלית ודר

האח, אין יתר ספק בדבר: גם בירושלם ה"עבריה"
שלנו יש שאלת הז'רגונית.

ימים רבים רמינו את עצמנו, ימים רבים הסתרנו
מעיינינו את האמת המרה הזאת, ובכל פעם שהרגשנו את
האויב הנורא בקרבתנו—השתדלנו להחליש את נוראותו ולבטל
את כח גבורתו: אין השד איום כל כך—אמרנו.

והנה, לאט לאט, כסתר, כרמית, בצביעות, בהתחסדות
התגנב האויב הזה יתר ויתר אל מחננו, ומהננס הקטן והחלש
שהיה בעיינינו, נהפך-ויהיה פתאם לגלית ענקי ופחדו נפל
על כלנו.

כמו ברוסיה, כמו בגליציה, כן גם אצלנו, בירושלם,
נמשה זה עתה המלחמה בין העבריה הקטנה והחלשה ובין
הצעיר הרענן, — זה הז'רגונית השחצן, לא בלבד שברוב תלמוד
התורה מלמדים בז'רגונית, לא בלבד שבבית-היתומים אשר